

N:o 24.

Af Herr **Pehr Ericsson**: *Om tillåtelse för förmyndare att insätta någon del af myndlings medel i lifränteanstalt för beredande af lifränta.*

Då jag vid sistlidna års lagtima riksdag väckte en motion derom, att i blifvande förordning rörande förvaltning af ommyndigs egendom måtte stadgas rättighet för förmyndare att i lifränteanstalt få insätta någon del af myndlings medel, men denna motion aldrig kom under behandling i det Utskott hvartill den blef remitterad, får jag åter förnya densamma, under förhoppning att den måtte tagas i öfvervägande.

Bland sednare tiders inrättningar äro onekligen lifränteanstalterna ett verksamt medel att bereda hjälp och understöd på äldre dagar, då ålderdomssvaghet och aftagande krafter betaga så många individer förmågan att genom arbete förskaffa sig sin timliga utkomst. Då de fattiges antal synes mera till- än aftaga och fattigvårdstungan äfven årligen tilltager, bör det ligga föräldrar och målsmän om hjertat att bereda sina barn och myndlingar något understöd på ålderdomen, genom att i lifränteanstalterna för deras räkning göra insättningar. Härvid företer sig likväl en svårighet för förmyndaren att kunna insätta något af sina myndlingars arfsmedel, då ej någon lag gifves, som lemnar honom rättighet dertill och försäkrar honom att ej af myndlingen kunna blifva ålagd att till honom utbetala de i lifränteanstalten för hans räkning insatta medel. Vål kan förmyndaren utan betänklighet insätta myndlingens medel i kapitalförsäkringsanstalt, under vilkor att medlen återfås vid den tid myndlingen uppnår myndig ålder, men att insätta någon del deraf för erhållande af lifränta kan han ej, oaktadt det för mången myndling skulle medföra en stor fördel, då många derigenom skulle blifva urståndsatta att, som nu ofta händer, genom lättsinne och oförstånd förstöra sina arfsmedel i de yngre åren, då de ofta nog på ålderdomen få lida brist och äfven falla fattigvården till last.

Vid 1869 års riksdag afläts till Kongl. Maj:t en underdånig skrifvelse, med anhängan det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета en ny förordning rörande förvaltningen af

omyndiges egendom, men då i bemälda skrifvelse det ämne jag här påpekat ej på något sätt vidröres, får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte anhålla, att vid utfärdandet af ny förordning rörande förvaltning af omyndigs egendom förmyndare deri äfven måtte meddelas tillåtelse att få insätta någon del af sina myndlingars medel i lifrätteanstalt för beredande af lifränta.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamligen.

Stockholm den 23 Januari 1872.

Pehr Ericsson,
från Gefleborgs län

N:o 25.

Af Herr **A. Hedin:** *Om tillägg till instruktionen för Riksdagens revisorer af Riksbanken.*

Nu gällande stadganden för Riksdagens revisorer af Statsverket, Riksbanken och Riksgälds-kontoret förete i tvänne hänseenden brister, som det synes vara angeläget att afhjelpa. De innehålla nemligen inga föreskrifter, vare sig om de former, som revisor, ordinarie eller suppleant, bör iakttaga, när han på tid, då Riksdagen ej är samlad, vill vinna befrielse från uppdraget, eller om sättet för erhållande af tillfällig ledighet från deltagande i pågående revisionsarbete. Dessa luckor hafva ej heller blifvit fyllda genom någon praxis, som kan anses fast och otrygglig. Det är ögonsynligt, att de, utan någon särdeles ovanlig kombination af ogynnsamma omständigheter, kunna blifva menliga för det viktiga, vidlyftiga och grannliga arbete, som fullt väl behöfver alla de af grundlagen afsedda arbetskrafters användning under hela den knappa arbetstiden.

Väl plägar ofta så tillgå, att utsedd revisor, som vill afsäga sig uppdraget, derom gör anmälan hos Riksdagens fullmäktige i Riksbanken eller Riksgälds-kontoret eller båda-dera, samt att numera de förre — tillförene bådadera gemensamt — derom underrätta